Béres Attila

# *Óperenciás*

Pihentetőül hozzád fordulok
hajnalban
mikor megszólalnak
a madarak és kutyák
és gondolatban megcsókolom
a vállad

Nem lesz ez mindig így
szemem fehérje véres
mint kint a pusztán
a szabad
és szerelemre éhes
csikóé

A reggelt várom
egyedül alszol
túl a ringató hűs Óperenciákon
Holdad járomtalan
jámbor ökör szarva
farka csapkodása
éjszakám kavarja
szőröslábú dongók
két szemére ülnek
és megvakítják
mire az utak
benépesülnek

# *Félelem*

Félek
eljönnek értem a vének
megmosdatnak és imák
mormolásával a túlvilág
sötét erőit rámszabadítják

azután pedig
ősi és vad táncok közepette
mellém helyezik
fegyvereimet kovám és késem
s ha gazdára lelt már
házam és feleségem
a tor után adott jelre
megrohannak majd a férgek

félek
mindvégig csak az nem
tűnik fel senkinek
hogy élek

*Megjelent: Új Írás, 1970. február*